

Sygn. akt: I C 787/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cichocki
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Sandra Kozak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 listopada 2019 r. w K.

sprawy z powództwa G. M.

przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa – Zakładu Karnego w D. na rzecz powoda G. M. kwotę 1000,00 (jeden tysiąc) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 03.05.2016r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego.

UZASADNIENIE

Powód G. M. wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.000,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 03.05.2016r. tytułem zadośćuczynienia w związku z wypadkiem jakiemu uległ dnia 12 listopada 2015r. podczas pracy wykonywanej na rzecz zakładu karnego. Podniósł, że we wskazanym dniu wykonywała ciężkie prace budowlane w wyniku, których poczuł silny ból kręgosłupa. Następnego dnia trafił do Szpitala (...) w K. z rozpoznaniem skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. Przed skierowaniem do pracy pozwany był w posiadaniu wyników badań MR odcinka kręgosłupa z 2013r., w którym uwidoczniono, m.in. przepukliny na poziomach C5/C6 i C6/C7 oraz uszkodzenia pierścieni włóknistych na wysokości tych kręgów, ponadto osteofity na krawędziach trzonów kręgów oraz poszerzenie kanału centralnego. Również z zapisów w książce zdrowia osadzonego wynika, że z poprzedniej jednostki przekazano dokumentację RTG oraz informacje o schorzeniach powoda. Pomimo tej wiedzy powód został skierowany do nieodpłatnej pracy w zakładzie karnym w charakterze pracownika budowlanego. Po zdarzeniu, co do powoda zostało wdrożone leczenie farmakologiczne. Od czasu wypadku przez cały okres pobytu w ZK powód odczuwał silny ból odcinka szyjnego i piersiowego kręgosłupa, zaczął także odczuwać drętwienie palców. Jeszcze w trakcie pobytu w ZK zalecono także stosowanie kołnierza ortopedycznego i skierowano na konsultację neurologiczną. Powód został wycofany z zatrudnienia dopiero powiadomieniem z dnia 18.12.2015r. W dniu 22.01.2016r. pozwany wydał opinię, że powód wymaga leczenia specjalistycznego, w tym operacyjnego. W dniu 07.03.2016r. powód został w trybie pilnym skierowany do Wojewódzkiego Szpitala (...) w O. celem przeprowadzenia zabiegu operacyjnego. Od czasu zdarzenia powód odczuwa bóle kręgosłupa, przyjmowane środki farmakologiczne przynoszą tylko czasową ulgę. Konieczne jest wdrożenie leczenia operacyjnego. W ocenie powoda niedopatrzenie związane z nieuwzględnieniem dotychczasowych

problemów z kręgosłupem przy skierowaniu go do nieodpłatnej pracy na rzecz ZK nosi znamiona bezprawności i obciąża pozwanego. To zaniechanie było przyczyną zaistnienia zdarzenia z dnia 12.11.2015r., którego skutkiem był uraz w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. Doszło tym samym do rozstroju zdrowia powoda, którego skutki odczuwa on do chwili obecnej. Wiąże się to z cierpieniami fizycznymi i psychicznymi powoda z powodu ograniczenia sprawności ruchowej, silnego i nieustającego bólu wywołującego poczucie smutku, złości i rozdrażnienia. W ocenie powoda uzasadniania to żądanie zadośćuczynienia we wskazanej w pozwie wysokości.

Pozwany Skarb Państwa – Zakład Karny w D. wniósł o oddalenie powództwa. Przyznał, że powód został skierowany do nieodpłatnej pracy o charakterze porządkowym i pomocniczym w wymiarze do 90 godzin miesięcznie, na które wyraził zgodę i wskazywał, że posiada doświadczenie w wykańczaniu wnętrza. W dniu 05.11.2015r. badanie profilaktyczne przeprowadził lekarz medycyny pracy i stwierdził brak przeciwwskazań zdrowotnych do podjęcia pracy na stanowisku pomocnika budowlanego. Przed podjęciem pracy powód został przeszkolony z zakresu BHP. Instruktaż obejmował m.in. kwestie dopuszczalnych ciężarów. W dniu 12.11.2015r. został także rozpoczęty instruktaż stanowiskowy, który miał być ukończony 13.11.2015r. Ze względu na niestawienie się powoda do pracy w tym dniu, nie został on dokończony. Powód od 13.11.2015r. przebywał na zwolnieniu lekarskim. W dniu 18.12.2015r. lekarz medycyny pracy stwierdził przeciwwskazania zdrowotne do dalszego zatrudnienia powoda i został on wycofany z zatrudnienia. W ocenie pozwanego, jego działania nie noszą cech bezprawności lub zawinięcia. Wykonywane przez powoda w dniu 12.11.2015r. prace związane z przewożeniem gruzu na taczce do kontenera oddalanego o 10 m były bezpieczne i nie narażały powoda na jakikolwiek uszczerbek pod warunkiem przestrzegania przez powoda zasad BHP. Nie jest prawdą, że istniały jakiekolwiek przeciwwskazania zdrowotne do zatrudnienia powoda w charakterze pomocnika budowlanego. W ocenie pozwanego, nie istnieje także związek przyczynowy pomiędzy zatrudnieniem powoda a dolegliwościami, jakie wystąpiły u powoda. Dolegliwości, które występowały u powoda mogły się nasilić w wyniku nie przestrzegania przez powoda zasad BHP podczas pracy w dniu 12.11.2015r.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód G. M. odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w D. od dnia 06.10.2015r. do 06.02.2016r. W dniu 28.10.2015r. wystąpił z wnioskiem o nieodpłatne zatrudnienie go na stanowisku pomocnika budowlanego w zakładzie karnym. Wniosek został zaopiniowany pozytywnie.

W dniu 05.11.2015r. powód został skierowany na badanie lekarskie lekarza medycyny pracy Z. P. zatrudnionego u pozwanego, który nie stwierdził przeciwwskazań do wykonywania przez G. M. prac w charakterze pomocnika budowlanego, robotnika budowlanego, pracy przy urządzeniach i prac na wysokości powyżej 3 m. W trakcie badania powód nie zgłaszał lekarzowi żadnych dolegliwości w zakresie odcinka szyjnego kręgosłupa.

(d.: wniosek i oświadczenie - k. k. 51,52, zaświadczenie lekarskie – k. 52v)

W dniu 09.11.2015r. został przeszkolony w zakresie BHP.

(d.: oświadczenia – k. 53)

W dniu 12.11.2015r. G. M. został skierowany wspólnie z kilkoma innymi osadzonymi do prac przy przewożeniu gruzu. Praca polegała na ładowaniu gruzu do taczki i przewożeniu go do kontenera. W trakcie pracy powód poczuł ból w kręgosłupie, ale nie powiadomił o tym współpracujących osadzonych ani nadzorującego prace funkcjonariusza M. N..

(d.: zeznania powoda – k. 412-412v, zeznania M. N. – k. 70-70v)

Następnego dnia (13.11.2015r.) w związku z utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi G. M. zgłosił się do lekarza. Został przewieziony do Szpitala (...) w K., gdzie w wyniku przeprowadzonego badania stwierdzono skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa, przy czym na zdjęciu RTG nie stwierdzono świeżych zmian urazowych układu kostno – stawowego. Zastosowano leczenie farmakologiczne. Powód otrzymał także zwolnienie lekarskie do dnia 27.11.2015r. Na kolejnej wizycie lekarskiej dnia 26.11.2015r. zgłosił poprawę, wskazując, iż bóle szyi utrzymują

się w nocy. Na wizytę kontrolną 02.12.2015r. nie zgłosił się. W czasie kolejnych wizyt 21, 23, i 30 grudnia 2015r. wskazywał na zmniejszające się bóle odcinka szyjnego głównie w godzinach wieczornych. W dniu 18.12.2019r. powód został wycofany z zatrudnienia.

Na wizytach w styczniu 2016r. powód zgłosił drętwienie palców IV i III obu rąk. Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości powód w dniu 07.03.2016r. został skierowany na konsultację w Poradni Neurochirurgicznej w O., gdzie rozpoznano ostrą rwę barkową prawostronną na bazie istniejących zmian wielopoziomowych dyskopatycznych. Otrzymał skierowanie w celu dalszego leczenia operacyjnego. W dniach 08.11.2016r. – 11.11.2016 r. był hospitalizowany na Oddziale Neurochirurgii i (...) w O., gdzie został poddany leczeniu operacyjnemu – usunięciu dysków szyjnych na poziomach C5/C6 i C6/C7 z zastosowaniem implantów międzytrzonowych. Powód w stanie dobrym bez powikłań i dolegliwości bólowych został wypisany do domu jako niezdolny do pracy z rozpoznaniem choroby krążków międzykręgowych lędźwiowych i innych z uszkodzeniem korzeni nerwów rdzeniowych.

(d.: dokumentacja medyczna – k. 23-32, k. 75-81, k. 95, 102, k. 205; opinia biegłego A.M. M. – k. 138-140, opinia uzupełniająca A.M. M. – k. 198 – 204, opinia biegłego P. R. - k. 435 – 442, opinia uzupełniająca P. R. – k. 459 – 461)

Powód od wielu lat uskarża się na dolegliwości kręgosłupa szyjnego, które związane są z przewlekłą chorobą zwyrodnieniową – dyskopatyczną, istniejącą przed zdarzeniem z dnia 12.11.2015r., wynikającą z urazu kręgosłupa szyjnego, którego powód doznał w 2004r. w wyniku skoku „na główkę” do wody. W latach 2011 – 2013 stwierdzono u powoda szerokopodstawne przepukliny tylne centralne, które uciskają przednią ścianę worka opony twardej z korzeniami nerwowymi oraz powodują całkowitą redukcję przedniej przestrzeni płynowej. Stwierdzono także cechy uszkodzenia pierścieni włóknistych na wysokościach C5/C6 i C6/C7, drobne osteofity na krawędziach trzonów tych kręgów. Ponadto nieznaczne poszerzenie kanału centralnego z uwidocznionym fragmentem rdzenia kręgowego od C1 do (...) świadczące o długotrwałym procesie chorobowym.

(d.: dokumentacja medyczna – k. 23-32, k. 75-81, k. 95, 102, k. 205; opinia biegłego A.M. M. – k. 138-140, opinia uzupełniająca A.M. M. – k. 198 – 204, opinia biegłego P. R. - k. 435 – 442, opinia uzupełniająca P. R. – k. 459 – 461)

W wyniku zdarzenia z dnia 12.11.2015r. roku powód doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa z następowym zespołem bólowo – korzeniowym. Był to uraz typu naciągnięcia mięśni i więzadeł odcinka szyjnego. Uraz ten podlegał leczeniu farmakologicznemu i poprzez oszczędzający tryb życia. Związane z tym urazem leczenie i dolegliwości trwały do końca grudnia 2015r. W wyniku tego urazu powód nie doznał trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Uraz ten nie powoduje także ograniczeń w życiu codziennym powoda i możliwości podjęcia pracy zawodowej.

Leczenie operacyjne powoda, późniejsze i aktualnie odczuwane dolegliwości oraz ograniczenia w życiu codziennym powoda i możliwości podjęcia przez niego pracy zawodowej pozostają bez związku z urazem z dnia 12.11.2015r. Pozostają natomiast w związku z samoistną, wieloletnią, przewlekłą chorobą zwyrodnieniową – dyskopatyczną istniejącą u powoda przed zdarzeniem z dnia 12.11.2015r., wynikającą z urazu kręgosłupa szyjnego, którego powód doznał w 2004r.

Istniejące u powoda dolegliwości nie stanowiły bezwzględnych przeciwwskazań do pracy powoda, ale ze względu na istniejące zmiany zwyrodnieniowe – dyskopatyczne istniały przeciwwskazania do dźwigania powyżej 15 kg oraz do samodzielnego wykonywania przez powoda ćwiczeń fizycznych na siłowni.

(d.: dokumentacja medyczna – k. 23-32, k. 75-81, k. 95, 102, k. 205; opinia biegłego A.M. M. – k. 138-140, opinia uzupełniająca A.M. M. – k. 198 – 204, opinia biegłego P. R. - k. 435 – 442, opinia uzupełniająca P. R. – k. 459 – 461)

Pismem z dnia 18.04.2016r. powód wezwał pozwanego do zapłaty zadośćuczynienia w kwocie 40 000,00 zł w terminie 14 dni od doręczenia wezwania. Pismem z dnia 02.05.2019r. pozwany odmówił zapłaty zadośćuczynienia.

(d.: korespondencja – k. 33-35)

Sąd zważył, co następuje:

Poza sporem pomiędzy stronami był fakt, zatrudnienia powoda do nieodpłatnych prac na rzecz pozwanego oraz wykonywanie przez powoda w dniu 12.11.2015r. pracy polegającej na wożeniu gruzu taczka.

Pozwany nie kwestionował także dokumentacji medycznej powoda oraz wystąpienia u niego urazu w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, stwierdzonego w dniu 13.11.2015r. Poza sporem był także fakt późniejszego leczenia powoda, w tym operacyjnego oraz aktualnie zgłaszane przez powoda dolegliwości i stan zdrowia. Strony wzajemnie nie kwestionowały także przedłożonego dokumentów, w tym dokumentacji leczenia powoda.

Sporem objęty był fakt ponoszenia przez pozwanego odpowiedzialności za uraz doznany przez powoda w dniu 12.11.2015r. oraz jego związek przyczynowo - skutkowy z zabiegami medycznymi, którym poddany był powód po tej dacie, jego aktualnym stanem zdrowia powoda i dolegliwościami jakie odczuwa.

W ocenie sądu, powództwo jest zasadne jedynie w niewielkiej części.

Dokonując oceny materiału dowodowego sprawy, Sąd dał wiarę zeznaniom świadków M. N. (k. 70-71v) i K. Z. (k. 70v-71). Zyskały one potwierdzenie w złożonym materiale dokumentarnym sprawy. Zeznania te nie miały przy tym decydującego znaczenia dla rozpoznania sprawy, albowiem dotyczyły w większości okoliczności bezspornych pomiędzy stronami, w szczególności kwestii dopieszczenia powoda do zatrudnienia, charakteru wykonywanej przez powoda pracy oraz faktu, iż w dniu 12.11.2015r. w trakcie pracy i po jej zakończeniu powód nie zgłaszał żadnych dolegliwości. Okoliczność tę przyznał także w swoich zeznaniach powód (k. 412-412v), wskazując, że nie zgłaszał żadnych dolegliwości pomimo odczuwanego bólu. Z tych samych względów Sąd dał wiarę także zeznaniom powoda oraz dyrektora pozwanej jednostki (k. 412v) w zakresie w jakim odnosiły się do zatrudnienia powoda i okoliczności doznania i ujawnienia urazu.

Nie miały natomiast w sprawie żadnego znaczenia zeznania świadków powołanych przez powoda: G. O. (k. 401-401v), P. D. (k. 308), M. B. (k. 293), K. P. (k. 355-356), G. P. (k. 270) i J. D. (k. 208). Świadkowie ci w większości nie kojarzyli osoby powoda, nie przypominali też sobie żadnego zdarzenia związanego z jego osobą, w szczególności wypadku przy pracy. Jest to przy tym zgodne z relacją samego powoda, który wskazał, iż nikogo nie poinformował o doznanym urazie w dniu zdarzenia.

Z kolei przebieg badań powoda i ich wyniki wynikały w sposób dostatecznie jasny z przedłożonych przez strony dokumentów, tj. książki zdrowia osadzonego, a powód nie kwestionował tych wpisów.

Sąd podzielił także wnioski dopuszczonych w sprawie opinii biegłych A.M. M. i P. R.. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż w opinii uzupełniającej (k. 204) biegły A. M. M. zaznaczył, iż wskazany przez niego procentowy uszczerbek na zdrowiu był związany z dolegliwościami zgłaszanymi przez powoda z uwagi na ich przewlekły charakter ze wskazaniem na konieczność powołania biegłego z zakresu neurologii celem usunięcia wątpliwości w tym zakresie. Z kolei z dopuszczonego w tym zakresie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy i neurologii P. R. wynika, że dolegliwości o przewlekłym charakterze zgłaszane przez powoda nie są związane z urazem z dnia 12.11.2015r., a wynikają z wieloletniej, przewlekłej choroby zwyrodnieniowo – dyskopatycznej istniejącej u powoda przed urazem z dnia 12.11.2015r. Sam uraz nie miał natomiast długotrwałych konsekwencji.

Wskazane opinii po złożeniu opinii uzupełniających nie były kwestionowane przez strony. Mając to na uwadze Sąd podzielił wnioski opinii, w szczególności opinii biegłego P. R., jako wyjaśniającej także wątpliwości natury neurologicznej wskazywane przez biegłego A.M. M..

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w dniu 12.11.2015r. powód w trakcie wykonywanej pracy doznał urazu w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. W szczególności było poza sporem, że uraz ten został stwierdzony w dniu następnym, tj. 13.11.2015r. Powód w tym dniu nie wykonywał żadnej pracy i zgłosił się do lekarza sygnalizując, że doznał urazu w dniu poprzednim. W ocenie Sądu, sam fakt, że uraz ten nie został zgłoszony

dnia poprzedniego nie wyklucza faktu jego doznania. Opinia żadnego z biegłych nie wyklucza jego doznania w okolicznościach podanych przez powoda. Jednocześnie okoliczności te pozostają jedynym zdarzeniem w wyniku, którego mogło dojść do urazu. Nie wykazano bowiem by w okresie wcześniejszym lub późniejszym zaistniały okoliczności wskutek, których powód mógł go doznać. Mając zatem na uwadze niewadliwy fakt zaistnienia urazu, Sąd dał wiarę twierdzeniom powoda, iż miało to miejsce w dniu wykonywania pracy na rzecz pozwanego, tj. 12.11.2015r. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż praca wykonywana przez pozwanego była pracą fizyczną związaną z wysiłkiem fizycznym stwarzającym możliwość zaistnienia tego typu urazu. Stąd, stosownie do art. 231 k.p.c., Sąd przyjął jego zaistnienie w okolicznościach podanych przez powoda.

Odnosząc się do odpowiedzialności pozwanego za zaistnienie tego urazu należy wskazać, iż powód wykonywał pracę w trybie określonym w art. 123a kkw, praca była wykonywana na rzecz oraz na terenie Zakładu Karnego, a powód jako osadzony znajdował się pod nadzorem pracowników pozwanego – funkcjonariuszy Służby Więziennej. Stąd pozwany, kierując powoda do pracy na swoją rzecz winien mu zapewnić bezpieczne warunki wykonania poleconej pracy. Z obowiązku tego, w ocenie Sądu, pozwany do końca się nie wywiązał. W szczególności należy mieć na uwadze, iż zgodnie z opinią biegłego P. R., istniejące u powoda dolegliwości wprawdzie nie stanowiły bezwzględnych przeciwwskazań do pracy powoda, ale ze względu na istniejące zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne istniały przeciwwskazania do dźwigania powyżej 15 kg. Natomiast zaświadczenie dopuszczające powoda do zatrudnienia nie zawierało w tym zakresie żadnych przeciwwskazań, w szczególności określonych w opinii biegłego.

Z bezspornych okoliczności sprawy wynika, iż pozwany dysponował dokumentacją medyczną powoda, tj. książką zdrowia osadzonego, zawierającą wpisy dotyczące stanu zdrowia powoda, w tym zdiagnozowanej u niego przewlekłej choroby zwyrodnieniowo - dyskopatycznej. W ocenie Sądu, fakt ten jest równoznaczny z posiadaniem przez pozwanego wiedzy o stanie zdrowia powoda, skutkującym ograniczeniami w możliwości jego zatrudnienia. O ile zatem powód sam z różnych powodów nie zgłosił tych dolegliwości lekarzowi dokonującemu oceny możliwości jego zatrudnienia, to wskazana dokumentacja medyczna powinna dostarczyć dodatkowych danych do tej oceny lub do odpowiedniego przeprowadzenia wywiadu z lekarskiego z powodem.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu, należy pozwanemu przypisać zawinioną odpowiedzialność za zaistnienie urazu u powoda. Przy czym zawinienie należałoby ocenić jako nieumyślne w stopniu niedbalstwa, albowiem funkcjonariusze pozwanego w sposób nieświadomy zachowali się bezprawnie chociaż mieli możliwość i powinność dokonania właściwej oceny sytuacji, gdyby działali z dostateczną starannością.

Wskutek zaistniałego zdarzenia powód niewątpliwie doznał uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia, jakkolwiek zgodnie z opinią biegłego nie skutkujących trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Brak trwałego uszczerbku na zdrowiu nie oznacza jednak, iż powód nie poniósł szkody. W tym wypadku ma ona postać szkody niemajątkowej – krzywdy, której naprawienia powód może domagać się na podstawie art. 445§1 k.c., natomiast fakt wystąpienia szkody w postaci uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia wskutek zawinionego działania pozwanego, skutkuje odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanego po myśli art. 417§1 K.C.

W ocenie Sądu, odpowiedzialność za zaistnienie urazu powoda w dniu 12.11.2015r. nie obciąża jedynie pozwanego. W okolicznościach sprawy, stosownie do art. 362 k.c., należy przyjąć bowiem, iż powód przyczynił się do zaistnienia doznanej przez siebie szkody. W szczególności, wiedząc o chorobie zwyrodnieniowo - dyskopatycznej nie poinformował o niej lekarza przy ocenie zdolności do wykonywania zatrudnienia w charakterze pomocnika budowlanego. Nie poinformował także o swoich dolegliwościach funkcjonariusza pozwanego nadzorującego prace w dniu 12.11.2015r. W ocenie Sądu, powód mając wiedzę o swojej chorobie winien sobie zdawać sprawę, iż przewidziana na dzień 12.11.2015r. praca w postaci wywożenia gruzu może spowodować u niego uraz lub co najmniej zaostrenie dolegliwości. Stąd, w ocenie Sądu, należy przyjąć 50% przyczynienie się powoda do zaistniałej szkody.

Biorąc pod uwagę wszystkie powołane wyżej okoliczności oraz kompensacyjną funkcję zadośćuczynienia, Sąd uznał, iż jego właściwą wysokością będzie w okolicznościach sprawy kwota 2000,00 zł. Mając natomiast na uwadze

przyczynienie się powoda, zasądził na jego rzecz kwotę 1000,00 zł. O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, stosownie do art. 481§1 k.c. w zw. z art. 476 k.c..

Ponad zasądzona kwotę Sąd powództwo oddalił jako zbyt wygórowane i nie mające uzasadnienia w okolicznościach sprawy oraz rozmiarze doznanej przez powoda krzywdy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., biorąc pod uwagę przed wszystkim sytuację materialną powoda.